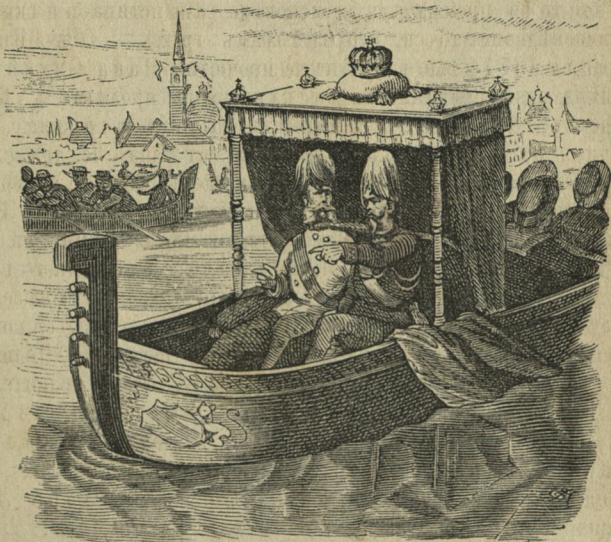

този фанатизмъ отколѣ и за сега всички Италия живѣе въ миролюбива епоха. Най-милиа и най-правия претендантинъ можеше да е Австрия, но нейния Монархъ въ лице-то на царъ Францъ Юсифа, показа са най-приятелски, че особно-то му желание е да живѣе въ миръ съ сѣседи-тѣ си и за доказателство, той повърна визита-та си на Викторъ Емануила, като са рѣши самъ

Францъ Юсифъ съ Викторъ Емануела у Венеция.

да отиде въ нѣкогашния си градъ, Венеция, да поздрави сегашния италиански владѣтель като приятелъ и братъ. Приятелски-тѣ часове на това посѣщение ще останатъ вечно на-поминание за Италиенци-тѣ, кои-то тѣй весело посрѣщнаха австрийския монархъ и съ толкози голѣмо тѣржество биде испратенъ. — Главния италиански кралевски градъ има честа да поздрави прочутия си герой Гарибалдя, кой-то са пресели въ градъ-тѣ на папи-тѣ. До кѣто католицизмъ-тѣ отъ денъ на денъ сѣ по-голѣми и по-голѣми удари усѣщаше въ само-то си отечество, напротивъ католическа-та черкова на-прѣдна много въ англо-саксски-тѣ плѣмена и то въ всемирна-та

Англия,

въ коя-то вѣроисповѣдание-то е завързало по-дълбоки корени, отъ колко-то на всякадѣ-другаде — Англия е била и остава свободна черковна държава. За забелѣжване е, че и тука